

Henseende gaar altsaa dette Lovforslag et lille Skridt videre. Der er ogsaa en anden Forskjel mellem Resolutionen af 1860 og Lovforslagets § 5, idet nemlig Resolutionen af 1860 kun gav Finanzministeren Bemyndigelse til at meddele de ommeldte Bevillinger imod en lempelig, aarlig Afgift, hvorimod det ikke i § 5 udtrykkelig er sagt, at Bevillingen kun kan meddeles imod en Afgift til Statskassen; der findes Intet derom. Skulde jeg tilføje noget Yderligere til de enkelte Paragrafer, skulde det være dette, at det heller ikke er mig klart, hvilket Forhold der er mellem de forskjellige Lovbestemmelser til Beskyttelse af de forskjellige Østersfiskerier, nemlig paa den ene Side Statens og de af Staten bortforpagtede Fiskerier og paa den anden Side de Fiskerier, der maatte opstaa ved Bevilling til Anlæg af Østersbanke og Driften af de Østersbanke, der derved maatte blive fundne eller dannede. Efter Lovforslagets Bgning ser det ud, som om §§ 2 og 3 slutte sig til § 1, hvorimod § 6 alene angiver den Retsbeskyttelse, som man vil give de kunstige Østersbanke, idet det siges i Præmisserne til §§ 5 og 6, at det findes nødvendigt, at der træffes Bestemmelser til at beskytte saadanne Anlæg mod Overlast. Med andre Ord, det er mig ikke klart, om §§ 2 og 3 ogsaa ere anvendelige paa Indgreb i koncessionerede Østersfiskerier, hvilket jeg dog antager; mere tvivlsomt forekommer det mig, om omvendt den i § 6 hjemlede Retsbeskyttelse ogsaa kommer de naturlige Banke, Statsbankerne, til Gode. Jeg maa imidlertid ganske henstille, om den høitærede Finanzminister maatte finde Anledning til at berøre dette Punkt.

Oxenbøll: Jeg har tilladt mig at stille et Endringsforslag til § 6, som omhandler den Beskyttelse, der ydes de af Private anlagte kunstige Østersbanke. Dette har jeg gjort i Henshold til de Udtalelser, som jeg tillod mig at fremkomme med ved første Behandling, idet jeg nemlig den Gang mente, at det ikke var ganske klart, hvorledes § 6 skulde forstås, nemlig om det, naar Paragrafen siger, at det ikke er tilladt ved Udøvelsen af almindeligt Fiskeri osv. at ødelægge eller bestadige Østerserne og de til Anlægget hørende Indretninger, skal forstås saaledes, at det overhovedet skulde være forbudt at drive Fiske i kaste Anker osv. paa saadanne Banke, eller om det — hvad der efter Konstruktionen, navnlig naar man udelukker Mellemsætningen, synes naturligere — skal forstås saaledes, at det ikke er tilladt at ødelægge eller bestadige de tilstedeværende Østers, men derimod vel at udøve de nævnte Handlinger, naar der ikke finder nogen Bestadigelse eller Ødelæggelse Sted. Det er derfor, jeg har tilladt mig at omskrive Paragrafen, og navnlig fordi det var mig klart, at det, naar § 6, som den staar, skal benyttes af Domstolene, i Regelen vil have store Vanskeligheder at bevise.

at der har fundet nogen Ødelæggelse eller Bestadigelse af Østerserne Sted. Foraaavdt jeg forstod den høitærede Finanzministers Udtalelser ved 1ste Behandling, var det nærmest hans Mening, at det skulde være forbudt at kaste Anker, udstaa Ballast osv. paa disse kunstige Banke, der maa fredes meget omhyggeligt, da Østerserne opstaa af smaa Spirer; men jeg tror, det vilde være ønskeligt, at dette udtales noget tydeligere. Om der nu end ikke vil være nogen Betænkelighed ved paa saadanne betegnede Banke at forbyde Folk at kaste Anker, grave Ballast osv., forekommer det mig derimod, at det paa den anden Side dog vil være mindre rigtigt tillige at forbyde at udøve Fiskeri der, naar saadant Fiskeri kan udøves paa den Maade, at Østersbankerne aldeles ikke berøres, f. Ex. naar Nogen ligger med Baad og fisker med Snører eller trækker Garn oven i Vandet osv., og derfor har jeg tilladt mig at stille Forslaget saaledes, at det paa de saaledes betegnede Steder skal være forbudt at kaste Anker, udstaa Ballast, optage Sten m. m. og at der ikke maa udøves almindeligt Fiskeri paa en saadan Maade, at de derværende Østers og de til Anlægget hørende Indretninger ere udsatte for at lide Skade. Endelig forekom det mig, at der manglede en Bestemmelse i § 6. Det er nemlig angaaende Straf for den, der forsætlig ødelægger saadanne Østersbanke eller Østersparker og de til samme hørende Indretninger. Jeg ser ikke nogen Grund til, at Lovgivningens almindelige Straf i Straffelovens § 296. ikke skulde kunne anvendes derpaa, og det har jeg tilladt mig at antyde ved en i Endringsforslaget indstødt Mellemsætning. Medens jeg er ved § 6, maa det maasse være mig tilladt at gjøre en Bemærkning i Anledning af en Tvivl, som den ærede sidste Taler udtalte om, hvorvidt denne Paragraf ogsaa var anvendelig med Hensyn til Beskyttelse af Statens da allerede eksisterende Østersbanke. Jeg tror ikke, det er Tilfældet, og det blev ogsaa, saa vidt jeg er indrer, udtalt ved 1ste Behandling af den høitærede Minister, idet ældre konsoliderede Østersbanke ikke trænge til en Beskyttelse af den Bestaffenhed, som er nævnt i nærværende Paragraf. Beskyttelsen er temmelig væsentlig, og det skal den ogsaa være, men derfor har jeg troet, det ogsaa vilde være nødvendigt lige overfor de Omboende, for dem, der lettest kunde komme til at overtræde de givne Regler, at der sker en yderligere Bekjendtgjørelse angaaende saadanne kunstige Østersbanke, end den Bekjendtgjørelse, der ligger i Bevillingens Offentliggjørelse i Overensstemmelse med Forslagets § 5, og et dertil sigtende Forslag findes ogsaa i mit Endringsforslag.

Medens jeg har Ordet, turde det være mig tilladt at gjøre et Par Bemærkninger til de to andre Endringsforslag, idet det forekommer mig, at den mørke Skilbring i forskjellige Retninger, som kom frem fra de to ærede Forslagsstillere,